

ningen ved en Transport kun er 1 Mk. for 1,000 Rd., vil det dog sees, at de, der ikke opnaae de ved Loven tilstaaede Begunstigelser, ikke med Hensyn til Stempling vilde lide nogen stor Ulempe. Bestemmelsen i § 9 om Mortification er ligeledes en saadan, at jeg mener, at enhver Aftale mellem Parterne om, hvorledes der skal forholdes, naar Beviset kommer bort, maa være gyldig, naar denne Aftale indholdes i Beviset, saaledes at Enhver, der faaer det i hænde, kan vide, hvad han har at rette sig efter; bliver det borte og mortificeres, kan det jo hændes, at En siden kommer med Beviset, men naar han saa kommer, siger man: Ja, men der staaer det og det i Beviset, og saa maa han finde sig deri. Jeg seer saaledes heller ikke, at der her er Tale om en Begunstigelse, som der kan lægges Vægt paa. Det Samme gjælder om Indholdet af § 10. Det staaer jo i Parternes Magt at vebtage, hvilken Tid de ville, ved hvis Udløb Dplagsbeviset skal være ude af Gyldighed, eller hvad der skal iagttages, naar der ikke er disponeret over Varerne inden en vis længere Tid. Naar derimod § 11 siger: „Tvistigheder mellem Dplagsbestyrrelsen og vedkommende Dpklægger eller Ihændehaver af Dplagsbeviis behandles som Handelsfager“, saa vil dette jo kun kunne indføres ved Lov, men Tilfældene vilde vistnok i Almindelighed være saadanne, at de ogsaa efter den nugældende Lovgivning høre under Handelsretten, og i alt Fald er Bestemmelsen dog ikke af en saadan væsentlig Besslaffenhed, at der kan lægges nogen Vægt paa den. — Det, jeg altsaa vil udlede af dette, er, at man i det Væsentlige vil kunne undvære denne Lov og endda indrette sig paa en hensigtsmæssig Maade; men paa den anden Side antager jeg ikke, at der kan være stor Betænkelse ved at vedtage Loven, og forsaavidt navnlig Nogen har Betænkelse ved, at det kun er de Dplagshuse, der have opnaaet Bevilling af Regjeringen, som kunne nyde disse Rettigheder, troer jeg ikke, de vilde have saa stor Betænkelse ved at vebtage Loven, naar de, som jeg, mene, at selv de, der ikke have modtaget Bevilling, i det Væsentlige vilde kunne indrette sig paa en Maade, der vil syldestigjøre Diemedel med Dplagsbeviser. Jeg har derfor ikke tænkt at stille andet Endringsforslag end

om, at § 7 skal gaae ud, men det kunde maaflæe ogsaa være nyttigt, om andre Bestemmelser gik ud.

Fallefen: Naar, mine Herrer, som der synes Grund til at antage, Nigsdagen vil være sluttet om ikke mange Dage, vil det sees, at vi i det Hele, naar man regner Ferien fra, kun have været sammen i to Maanedes, og heraf er atter en Følge, at de Love, der først have været behandlede i det andet Thing, ere komne herind imod Samlingens Slutning. Med Hensyn til enkelte af de Love, som saaledes i den senere Tid have været under Behandling, kunde det maaflæe være ønskeligt, om man havde haadt længere Tid til Overveielse, end Omstændighederne have tilladt. Jeg veed meget vel, at det er Omstændigheder, som ikke kunne forandres, og jeg veed ogsaa, at der ikke kan gøres Nogen Breidelser herfor; Sagen er nu engang saaledes, men det er uheldigt ogsaa overfor denne Lov. Denne Lov indfører for det Første en ny Institution, som jeg troer, at de Allerfleste i Thinget ikke have gjort sig fortlige med. Den staaer dernæst i nye Forbindelse med en anden Lov, nemlig Loven af 4de December 1863, og endelig er der i det Mindste efter min Opfattelse enkelte Bestemmelser, som kunde trænge til nærmere Overveielse, hvoraf enkelte ogsaa ere berørte af den ærede sidste Taler (L. E. Larsen). Den Forbindelse, hvori den staaer med Loven af 4de December 1863, er denne: Den sidste Lov angaaer jo, som bekjendt, Frilagere og Fridolker. Ifølge denne Lov kan der for Toldvæsenets Regning indrettes samt forvaltes og vedligeholdes nye Frilagere fornemmelig for Spirituosa og Viin, men saavidt Omstændighederne tillade det, ogsaa for andre toldpligtige Varer. Men saadanne Frilagere kunne ogsaa oprettes med Regjeringens Tilladelse for communal eller privat Regning. Disse Frilagere vilde jo slet ikke sige Andet, end at naar Varerne ere paa dem, bestinde disse sig paa et Territorium, der ligger udenfor den danske Toldlovgivning; de have endnu ikke afsjivet nogen Told, den give de efterhaanden, som de komme ud af Frilagere. Tillige er det i Lovens § 10 bestemt, at Regjeringen bemyndiges til at træffe de for-